

Jens Foged (V):

Ja, jeg havde modsætningsvis håbet, at den nye skatteminister var kommet til fornuft, inden vi nåede til den 1. januar, sådan at vi kunne få denne paragraf ophævet. Jeg tror, den vil volde mange besværligheder, og jeg kan da forstå, at både socialdemokratiets ordfører og ministeren mente, man nok alligevel får vanskeligheder i indkøringen, ligesom der i forskellige andre forsigtige bemærkninger lå en erkendelse af, at man er kommet ud i en eller anden situation, som det er særdeles vanskeligt at administrere.

Venstre undlod at stemme, sidst vi behandlede lovforslaget og der blev indført denne § 28, ud fra den betragtning at daværende minister Anders Andersen gav udtryk for, at administrationen ville blive så vanskelig, at der ikke alene ville opstå uro blandt skatteyderne, men at der også ville opstå landsskatteretssager på et bedømmelsesgrundlag, et skønsgrundlag, som er så vanskeligt at administrere både i ligningskommissioner, i skatteråd og i landsskattebet. Når en ting skal skønnes, giver det næsten altid uoverensstemmelser. Der vil i anledning af denne paragraf opstå masser af skønssager, som ingen vil kunne finde rimelighed i. Skønt indkomstforholdene og det private forbrug de enkelte steder i landet er vidt forskellige, skal de alligevel administreres næsten efter en lineal, millimeterretfærdighed er det vist vi kalder det. Det kan ikke være rigtigt. Der kan også være personer, som i en dårlig likvid situation sparer meget på det private forbrug i et år. Vil man så anerkende, at vedkommende har sparet på det private forbrug og derfor må bruge afskrivningsreglerne længere ned? Nej, man vil såmænd ej. Man kører efter nogle regler, og disse regler er uretfærdige.

Jeg mener for øvrigt, at i den givne situation, hvor man taler om arbejdsløshed, vil det være sådan, at masser af folk for at opretholde deres virksomhed vil være nødsaget til at gøre, hvad de kan for at bruge afskrivningsreglerne på en sådan måde, at de betaler mindst muligt i skat; det må være ganske legalt. Det er ikke rimeligt her i dag at bruge udtrykket: misbrug af afskrivningsregler, al den stund afskrivningsreglerne — og det er en argumentation, der også er brugt fra regeringsbænkenes side og fra socialdemokratiets side — er reg-

ler, der er givet til erhvervslivet, for at de virkelig kan opretholde deres erhverv. Jeg erindrer en finansminister, der fik stillet det spørgsmål, hvor der var én, der havde brugt afskrivningsreglerne lidt voldsomt, om han syntes, det var for voldsomt, hvorefter finansministeren spurgte: hvornår får jeg de penge hjem, som jeg på den måde øjeblikkelig mister? Ja, det vil jo vise sig i løbet af nogle ganske få år. Hvorefter finansministeren svarede: udmærket, jeg er ikke nogen person, der er i økonomiske vanskeligheder, jeg repræsenterer en nation, der har tid til at vente på pengene til det tidspunkt, hvor vedkommende bedre kan betale dem. Altså, vi regner det her helt ud fra enkeltperson i stedet for ud fra nationen.

Vi vil fra venstres side støtte dette forslag i håb om, at det kan vedtages med et flertal nu, sådan at paragraffen falder ud, hvorved disse mange vanskeligheder overhovedet ikke kommer til at foreligge.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne til indledning sige, at da vi i sin tid — og vi er jo et flertal i folketinget — gennemførte indgrebet mod nulindkomsterne, sagde jeg, at vi med lovforslaget bevægede os ind på et helt nyt område skattemæssigt set. Jeg tilføjede, at det var klart, vi kun rørte ved en del af problemet omkring nulindkomster, og at jeg ikke med sikkerhed vidste, om netop den form for indgreb, som vi diskuterede dengang, og som blev gennemført, var det rigtige, men at vi måtte have erfaringer, og at loven derfor var meget væsentlig. Den kunne give os erfaringer. Hvis, fortsatte jeg, vi aldrig havde mod til at tage det første skridt, så nåede vi aldrig målet: at vi skulle have en retfærdigere beskatning i dette land. Disse ord står stadig væk som udtryk for det, der efter min opfattelse er det rigtige. Så kommer der et forslag om, at vi nu, efter at vi har gennemført loven — og jeg skal gerne understrege: med stor betænkelighed — skal lade være at tage de erfaringer, der måtte komme af den. Det kan ikke være rimeligt.

Jeg vil gerne sige til hr. Jens Foged, at der ikke bliver tale om noget med millimeterretfærdighed. Når hr. Jens Foged kan sige sådan noget, er det, fordi han slet ikke kan huske loven, for der er jo tale om, at vi kun griber ind, når det er helt oplagte tilfæl-